

Naomi's bittere ervaringen

Lessen uit Ruth 1

Dit gedeelte van de geschiedenis eindigt met de ontvangst in Bethlehem. Bitter was het pad van Naomi, die eens afweek van de rechte weg, maar we hebben ook de weg tot herstel gezien die de Heer in Zijn genade ging. Met het land en volk van God voor ogen gingen de herstelde Naomi en de pasbekeerde Ruth voort, totdat zij in Bethlehem kwamen. 'En het gebeurde toen zij Bethlehem binnenkwamen, dat de gehele stad over hen in rep en roer raakte...'. Het echte antwoord op het herstel dat de Heer bewerkte, was te vinden in de ontvangst door degenen die de Heer toebehoren.

Helaas is er vandaag de dag weinig kracht voor zo'n herstel. Er is zo weinig medeleven met hen die tekortschieten! Men denkt: het kwaad moet toch geoordeeld worden?! Alles wordt correct afgehandeld, maar wij zijn zo weinig bewogen over hen die wij op die manier verliezen. Het gebeurt zelden dat iemand die afwijkt van het pad, weer terugkomt bij het volk van God. De wereld is vol bedroefde en gebroken harten en vol dwalende gelovigen. Niets maakt het werk van herstel in een gelovige zo volledig als de ontferming van de gelovigen over hem of haar. Zo was het bij Naomi. De liefdevolle ontvangst die zij kreeg, opende haar hart en ontlokte een prachtige belijdenis die getuigde van de echtheid van haar herstel:

1. Zij erkende dat ondanks haar falen, de Heer haar niet had losgelaten. Als ze het heeft over de tijd van haar omzwervingen erkent ze: 'De Almachtige heeft mij kwaad aangedaan'. Als wij geen rekening meer met Hem houden, denkt Hij wel aan ons. Hij heeft ons te lief om Zich niet met ons bezig te houden. Het is maar goed dat dat zo is, want de apostel zegt: 'U ondergaat het lijden als tuchtiging; God behandelt u als zonen ... Maar als u zonder tuchtiging bent, waaraan allen deel hebben, bent u bastaarden en geen zonen' (Hebr. 12:7 en 8).
2. Naomi erkende dat het heel bitter is als de Heer afrekenet met onze dwalingen. Daarom voegde zij eraan toe: 'De Heer heeft mij veel bitterheid aangedaan'. Zo herinnert de apostel ons eraan dat 'alle tuchtiging op het ogenblik zelf geen oorzaak van vreugde, maar van droefheid' is (Hebr. 12:11).
3. Naomi nam alle schuld van haar afdwalingen voor haar rekening. Zij zei: 'Vol ben ik heengegaan'. Het verhaal begint met 'een man die wegtrok om als vreemdeling te vertoeven in het veld van Moab', maar zij zegt geen woord over haar man. Zij geeft anderen niet de schuld en verontschuldigt zichzelf ook niet. Een prachtig bewijs voor haar herstel.
4. Naomi nam alle schuld voor haar afdwaling op zich en gaf God de eer voor haar herstel. Zij zei: 'De HEERE heeft mij doen terugkeren.'. In dezelfde geest zong David: 'Hij verkwikt (d.i. herstelt) mijn ziel' (Ps. 23:2). Wij kunnen vanuit zelfvertrouwen en zelfgenoegzaamheid denken dat we zelf wel kunnen terugkeren tot de Heer, maar eigenlijk weten we wel dat niemand omkeert tot de Heer, tenzij de Heer Zelf hem terugbrengt.
5. De Heer bracht haar weer thuis in Bethlehem. Als de Heer terugbrengt, is dat in alle warmte en liefde van de huiselijke kring. Toen de Herder Zijn verloren schaap vond, bracht Hij het naar huis. Hij schijnt te willen zeggen: 'Niets minder dan Mijn huis is goed genoeg voor Mijn schaap'.

6. Toch erkende Naomi met ontroering dat de Heer haar wel terugbracht, maar dat Hij haar 'leeg' naar huis deed terugkeren. Wij boeken geestelijk geen vooruitgang in de dagen dat wij ver van de Heer leven. Hij kan dingen van ons afnemen, die ons beletten vorderingen te maken. Net als Naomi moeten we dan belijden: 'Vol ben ik heengegaan, maar leeg heeft mij de Heer doen terugkeren'. En zoals allen die omzwerven, moest Naomi lijden. Gelukkig is ze hersteld: ze is werkelijk naar haar huis, het volk en het land van de Heer teruggekeerd. Maar ze kreeg haar man en haar zonen niet meer terug, die waren voorgoed weg. Naomi zocht gemak en rust om te ontkomen aan de strijd en de beproeving, maar zij vond enkel dood en verlies. De Heer had haar 'leeg' teruggebracht.

7. Als God ons leeg terugbrengt, wil Hij ons naar een plaats van overvloed brengen. Toen Naomi terugkeerde, was het 'in het begin van de gersteoogst' (1:22). Wat een troost is het, dat als wij falen in ons meeleven met elkaar, het bij de Heer aan niets ontbreekt. Nog een korte tijd en Hij zal al Zijn dwalende schapen thuisbrengen; niemand zal achterblijven. Dan, in de liefde van het eeuwige Thuis, zullen wij de volle rijkdom van de hemelse oogst genieten. Het is het begin van een vreugde waaraan geen einde zal komen.

Hamilton Smith

Uit: 'Groeien in genade' (het Bijbelboek Ruth)

door W.T.P. Wolston en H. Smith

te bestellen bij bestel@uhwdw.nl